

Sygn. akt III KK 528/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Michał Laskowski

Protokolant Ewa Sokołowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzej Pogorzelski,
w sprawie K. S.

dotyczącej wyroku łącznego.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 19 lutego 2020 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego - na
korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w N.

z dnia 10 maja 2019 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i postępowanie w przedmiocie
wyroku łącznego umarza a wydatkami tego postępowania
obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 maja 2019 r. w sprawie o sygn. akt II K (...) Sąd Rejonowy w N. umorzył - na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. a *contrario* - postępowanie w przedmiocie wyroku łącznego wobec skazanego K.S. w

odniesieniu do - opisanych w komparycji tego wyroku – następujących, prawomocnych skazań:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 29 września 2015 r. o sygn. II K [...] /15, za czyn z art. 300 § 2 k.k. na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; karę tę zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 45 dni, którą wprowadzono do wykonania;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z dnia 6 października 2015 r. o sygn. II K (...), za czyn z art. 209 § 1 k.k., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; karę tę zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 81 dni, którą wprowadzono do wykonania;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 5 października 2017 r. o sygn. II K (...) za czyn z art. 300 § 2 k.k., na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; karę tę zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 150 dni, którą wprowadzono do wykonania;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z dnia 9 października 2017 r. o sygn. II K (...), za czyn z art. 209 § 1a k.k., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 18 maja 2019 r.

Od wyroku tego wniesiona została na korzyść skazanego kasacja Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego. Zaskarżając wyrok w całości skarżący zarzucił mu:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów art. 572 k.p.k. i art. 85 § 2 k.k., polegające na umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego, pomimo występowania warunków do orzeczenia wobec skazanego K. S. kary łącznej obejmującej kary ograniczenia wolności wymierzone na mocy wyroków Sądu Rejonowego w N. o sygn. II K (...) i II K (...) oraz Sądu Rejonowego w Ś. o sygn. II K (...) i II K (...)”

W konkluzji kasacji został zawarty wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna, przy czym z uwagi na aktualny status wykonalności kar ograniczenia wolności orzeczonych wskazanymi w części wstępnej wyrokami, nie mógł zostać uwzględniony wniosek końcowy kasacji. Wprawdzie nie zostało sporządzone uzasadnienie zaskarżonego kasacją wyroku (orzeczenie to powinno mieć postać postanowienia), ale z zawartego w aktach sprawy pisma sporządzonego przez sędziego, który orzekał w tej sprawie, można w istocie ustalić powód wydania takiego orzeczenia. Z pisma tego wynika, że umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego było efektem uznania, iż nie podlegają połączeniu kary zastępcze pozbawienia wolności orzeczone na skutek niewykonania kar ograniczenia wolności wymierzonych wobec skazanego w tych wszystkich skazaniach. O ile zatem jest bezsporne, że nie podlegają połączeniu w trybie wyroku łącznego kary zastępcze (np. wyrok SN z dnia 17 stycznia 2008 r., V KK (...)), o tyle jest znów oczywiste, iż w stanie prawnym wynikającym z faktu uprawomocnienia się wszystkich skazań po dniu 30 czerwca 2015 r., podlegać powinny połączeniu kary ograniczenia wolności orzeczone wobec skazanego K. S., które w dacie orzekania miały status kar podlegających wykonywaniu (art. 85 § 2 k.k.). Trafnie wskazał skarżący, że z danych zawartych w aktach sprawy wynikało, iż wszystkie kary ograniczenia wolności były wówczas wykonywane (k. 41-44 oraz 47-49), co oznacza, że zaistniały określone w art. 85 § 1 i 2 k.k. warunki do orzeczenia kary łącznej ograniczenia wolności, przy czym na jej poczet należało wówczas zaliczyć okres wykonanej już kary zastępczej (art. 577 k.p.k.). Sąd Rejonowy w N., umarzając postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, dopuścił się zatem rażącego naruszenia przepisu art. 85 § 1 i 2 k.k., co musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku. Nie można było natomiast uwzględnić wniosku zawartego w kasacji, albowiem w dacie orzekania w postępowaniu kasacyjnym nie było już sytuacji, w której byłyby wykonywane chociażby dwie kary ograniczenia wolności z kar wymierzonych skazanemu. Stan wykonywania dwóch kar ograniczenia wolności trwał bowiem tylko do dnia 19 listopada 2019 r. (kara ograniczenia wolności orzeczona w sprawie II K (...) Sądu Rejonowego w N., zamieniona na karę zastępczą pozbawienia wolności – akta sprawy Wo (...)). W takiej sytuacji po

uchyleniu zaskarżonego wyroku konieczne stało się umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego (art. 572 k.p.k. w zw. z art. 537 § 2 k.p.k.) oraz obciążenie wydatkami postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego Skarbu Państwa.